

МОЛОДИЙ КОМАНІР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 89 (596)

Середа, 25 липня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Рішення З'їзду комсомольського — наша бойова програма!

ТВАРИННИЦТВО — НАША УДАРНА ДІЛЯНКА

Чимало хороших справ на рахунку молодих тваринників Кіровоградщини. Відрадім є те, що 412 доярок області наслідували приклад знатної доярки М. Х. Савченко — перейшли на обслуговування великих груп корів. У колгоспі «Дружба» Компаніївського району завдяки впровадженню «ялинки» доярка-комсомолка Л. Удовенко успішно обслужує 100 корів. По 120 корів доять комсомолки Г. Савронь і Г. П'ятова з колгоспу імені Держинського Кіровоградського району.

Славні діла вершать тваринники комсомольсько-молодіжної ферми комуністичної праці колгоспу «Україна» Гайворонського району. Тут доярки виробили за півріччя по 1.253 кілограми молока на фуражну корову.

Успішно виконують зобов'язання по виробництву молока комсомольсько-молодіжні колективи ферм Олександрівського, Олександрійського та Рівнянського районів.

2.300 юнаків і дівчат працюють на свинофермах. Хороших успіхів добиваються молоді свинарі радгоспу «Більшовик» Олександрійського району. Це господарство має вже по дві свині на гектар ріллі, а на сто гектарів угідь виробило по 55,8 центнера м'яса, зокрема свинини — по 35,2 центнера.

Комсомолка Ніна Кисла з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району одержала за півріччя по 24 поросятки від кожної свиноматки. Непоганих успіхів у відгодівлі свиней мають тваринники Новоукраїнського, Голованівського та Долинського районів.

Бюро обкому ЛКСМУ підбило підсумки соціалістичного змагання між районними комсомольськими організаціями в боротьбі за збільшення виробництва продуктів тваринництва та підвищення його продуктивності за перше півріччя цього року. Переможцем визнано Новоукраїнську районну комсомольську організацію. Їй вручено перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ та нагороджено Почесною грамотою. Тут виконано річне зобов'язан-

ня по відгодівлі свиней на 75 процентів, по вирощуванню птиці — на 129,6 процента, план продажу державі м'яса — на 109 процентів, молока — на 94 проценти і найбільше направлено молоді для роботи на тваринницьких фермах.

Проте, без перебільшення можна сказати, що недоліків у виконанні зобов'язань по виробництві тваринницької продукції в нас ще багато. Ряд райкомів комсомолу допускає формалізм у роботі з молодими тваринниками, погано мобілізує їх на виконання взятих зобов'язань. Це стало причиною того, що окремі комсомольські організації колгоспів Долинського, Вільшанського, Олександрійського районів досі ще навіть не визначили своїх зобов'язань по тваринництву.

Колгоспи й радгоспи Петрівського, Новопраського, Хмельницького, Новогеоргіївського, Новоархангельського та Компаніївського районів зняли з відгодівлі менше третини свиней, ніж передбачається річним зобов'язанням.

Низькі надії молока у Вільшанському, Голованівському та ряді інших районів. Ганебно провалюють виконання зобов'язань по вирощуванню птиці комсомольські організації Гайворонського, Маловисківського, Петрівського, Хмельницького та Новомиргородського районів. За півроку тут спромоглися ледве на 10 — 20 процентів виконати свої річні зобов'язання. Та найгірша справа з розвитком кролівництва. В області є тільки 23 кролеферми на 200 — 400 кролематок кожна.

Виписавши на папір зобов'язання, деякі райкоми поклали їх під сукино та й забули про них. Підсумки змагання не підводяться, не створено загонів «Комсомольського прожектора», які б контролювали виробництво продуктів тваринництва. Досвід передовиків не став надбанням усіх тваринників, слабо шириться рух за особистий вклад юнаків і дівчат у будівництво комунізму та боротьба за звання ударників і колективів комуністичної праці.

Невже це так важко організувати! Зовсім ні, навпаки, тваринники самі пі-

О. ТКАЧЕНКО,
секретар обкому ЛКСМУ.

дуть назустріч всьому, що сприяє успішному розвитку тваринництва, підвищенню його продуктивності. Треба тільки виявити ініціативу, оточити кожного тваринника турботою, теплотою, увагою. Деякі райкоми комсомолу, як Устинівський, Новогеоргіївський, Знам'янський, Кіровоградський майже не цікавляться, в якому стані знаходиться тваринництво, дуже мало направляють сюди молоді, зокрема на ферми по вирощуванню теличок.

Багато належить зрештє в цій справі комсоргам обкому ЛКСМУ при виробничих територіальних колгоспно-радгоспних управліннях та райкомам комсомолу. Не гаючи часу, вони повинні провести глибокий аналіз виконання зобов'язань по кожному господарству і виробити конкретні заходи для ліквідації виявлених недоліків.

В ПОМЕРІ

Рішення II пленуму ЦК ЛКСМУ — наша бойова програма.

Ось що дає механізація ферм. (Розповідають члени Новгородківського корпункту).

ПЕРЕД VIII ВСЕСВІТНІМ. НОВИНИ ФУТБОЛА.

Нещодавно II пленум ЦК ЛКСМ України обговорював роботу комсомольської організації нашої області і прийняв відповідну постанову. Це документ, в якому глибоко проаналізована діяльність комсомолів області, вказано шляхи викорінення недоліків та упущень. Райкоми комсомолу повинні організувати широке обговорення цієї постанови всіма комсомольцями, виробити конкретні заходи піднесення організаторської та внутрішньої роботи кожної комсомольської організації зокрема.

Справа честі кожного райкому комсомолу добитися того, щоб в районі не було жодної первинної організації, яка б не справилася з виконанням соціалістичних зобов'язань. Адже не заради формальності давала молодь слово, а з бажання дати більше молока і м'яса. Тож будьмо справними господарями своїх об'єктів.

Фото В. Ковпака.

Декларацію про нейтралітет Лаосу підписано

ЖЕНЕВА, 23. (ТАРС). Сьогодні учасники Женевської наради по врегулюванню лаоського питання підписали декларацію про нейтралітет Лаосу і протокол до неї. У текст декларації включено «Заяву королівського уряду Лаосу про нейтралітет» від 9 липня 1962 р.

Здійснено акт великого міжнародного значення, що знаменує собою не тільки міжнародне визнання справедливості справи, за яку боролися національно-патріотичні сили Лаосу, а й велику перемогу політики миру і співробітництва між країнами, що належать до різних суспільних систем.

Таку оцінку дано женевським угодам по Лаосу в посланні М. С. Хрущова міжнародній нараді по врегулюванню лаоського питання. Це послання було роздане на засіданні учасникам наради.

НАДІЯ ВИШНЕВСЬКА, яку ви бачите на знімку, другий рік працює в колгоспі імені Петровського Петрівського району. І працює з вогником. Вона вирішила за рік надіти від кожної з 17 корів по 2500 кілограмів молока, а вже має по 1790 кілограмів. Свою працю комсомолка успішно поєднує з навчанням у вечірній школі. Надія — агітатор на фермі, активна учасниця художньої самодіяльності.

ЙДЕ ПОТІК ЗОЛОТИЙ

Михайло Савчук поспішав. Навантаживши повек музов зерна, оглянув чи, бува, не сиплеться воно через щілини, сів у кабіну. Через кілька хвилин автомашина з артілі імені Фрунзе наближалася до Грушківського хлібоприймального пункту. Децю захвилювався Михайло, побачивши біля воріт чергу автомашин.

— Спішив. І все ж першим не приїхав, — незадоволено промовив, виходячи з кабіни.

— Дарма хвилюєшся, — озвався працівник хлібоприймального пункту Борис Кац. — То з колгоспу імені газети «Правда» горох при-

везли. А пшеницю — перший ти. Хутчіш аналіз бері. Першим і квитанцію одержиши.

Автомашина Савчука рушила. А за ним підкотили інші — теж з колгоспу імені Фрунзе. З пшеницею прибули водії Олекса Бурман, Микола Медаковський, Олексій Ткаченко, Василь Ворончук.

Слідом за цим в державні засіки пішла пшениця з артілей імені Карла Маркса, імені XXII з'їзду КПРС, імені Леніна.

Золотий потік зерна розростається.

М. СЕМЕНОВ.
Ульяновський район.

Сердечні зустрічі в Архангельську

АРХАНГЕЛЬСЬК, 23. (ТАРС). Після перебування на Північному флоті влітку в Архангельськ прибули Перший секретар ЦК КПРС і Голова Ради Міністрів СРСР товариші М. С. Хрушов і особи, що його супроводять.

М. С. Хрушов познайомився з містом, з житловим і культурно-побутовим будівництвом. На шляху слідування тисячі жителів сердечно вітали дорогого гостя. Потім М. С. Хрушов і товариші, які його супроводять, відвідали одне з найбільших підприємств лісової промисловості Півночі — лісопилний дере-

вообробинний комбінат імені В. І. Леніна. Голова Радянського уряду побував у цехах, ознайомився з процесом розпилювання круглого лісу.

М. С. Хрушов оглянув також новий автолісовоз, виготовлений на Соломбальському механічному заводі Архангельського радгоспу.

На заводській площі відбувся багатолюдний мітинг. Присутні на ньому тепло зустріли появу на трибуні М. С. Хрушова. На мітингу виступили слюсар керівник передової бригади рамників В. Н. Скворцов, од-

на з кращих робітниць комбінату Валентина Мартинова, перший секретар Архангельського обкому КПРС К. О. Новиков.

З промовою, яка не раз переривалась бурхливими оплесками, на мітингу виступив М. С. Хрушов. Вітаючи від імені ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР робітників і службовців комбінату, він заклав їх і надалі також добре працювати на благо радянського народу, побажав усім трудящим Півночі нових перемог в комуністичному будівництві.

МЕХАНІЗАЦІЯ ВИРІШУЄ

...ПЛЮС ДЕШЕВІ КОРМИ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР у Зверненні до трудівників села поставила перед всіма працівниками сільського господарства важливе завдання — більше виробляти для потреб країни м'яса, масла, молока та інших продуктів тваринництва. Партия і уряд вказали єдино правильний шлях до розв'язання цього завдання. Основа одержання великої кількості дешевого м'яса і молока — дешеві корми, механізація трудових процесів на фермах і підвищення продуктивності праці тваринників.

Багато господарств Новгородківського району ще кілька років тому взяли правильний курс на розвиток громадського поголів'я, курс на механізацію трудових процесів, добилися того, що і тваринництво стало високоефективним, прибутковою галуззю господарства. Найбільш ефективно це виявилось у новгородківській сільгоспартелі імені Леніна.

Не станемо говорити про ті умови, в яких перебувало тваринництво колгоспу до 1953 року. Такі умови були майже повсюдно. Після березневого Пленуму ЦК КПРС комуністи і комсомольці артлі взяли правильний курс на подолання відставання. Колгосп розпочав електрифікацію і механізацію тваринницьких ферм, а для створення міцної кормової бази з року в рік розширював площі під багаторічною культурою — кукурудзою. Лише встановлення автопоїлок дозволило дояркам збільшити закріплені за ними групи корів до 14—15.

Вже в 1958 році громадську худобу стали переводити в типові приміщення з автопоїлками, підвісними дорогами. Трохи більше як через два роки всі шість ферм артлі були забезпечені агрегатами для механічного доїння корів і скребковими транспортерами для вичистки гною з приміщень.

Безумовно, все нове на ріджується і впроваджується не відразу. Немало довелось партійній та комсомольській організаціям попрацювати серед тваринників, поки ті самі не переконалися у вигідності механізації. Особливо скептично сприймали механічне доїння літні доярки. Окремі навіть силкувалися довести, що воно шкідливе для тварин. І все ж нове перемогло!

Зразково поставлена масово-політична робота серед доярок обумовила те, що тваринники сільгоспартелі імені Леніна першими в районі відгукнулися на заклик знатної доярки країни Марії Харитонівни Савченко і взялися обслуговувати по 25 — 30 корів. В артлі вросла ціла група передовиків. Це вчорашні комсомольці, а нині молоді комуністки Тетяна Марущак і Поліна Валаєва, комсомолка Катерина Дубова, Степанида Зерницька, Євдокія Погорілець.

Сьогодні колективи передових ферм № 1 і № 5, які завоювали почесне звання ударників комуністичної праці, борються за пудові надой молока від корови.

Ферма комуністичної праці № 1, керована ветераном колгоспної праці Катериною Петрівною Дмитровською, є школою передового досвіду. Тут побували не лише тваринники колгоспів Новгородківського району, а й з інших господарств Долинського виробничого територіального управління. А молоді доярки цієї ферми змагаються з тваринниками Компаніївського, Долинського, Устинівського районів.

Але звернемося до цифр. Кількість корів у колгоспі неухильно зростає, а кількість працівників ферм зменшується. В 1955 році в господарстві було 539 корів. Доглядали їх 47 доярок. В 1958 році 62 доярки обслуговували вже 666 корів. В минулому році молочне стадо зросло до 1067 голів, а доярка стало лише 54.

В 1958 році кожна доярка, (враховуючи і підмінних), доглядала 10 корів. У кожному корівнику було 1 — 2 скотарі, а всього їх в артлі налічувалося до тридцяти. Валовий надій у 1958 році становив 1.498 тонн. На виробництво такої кількості молока затрачено 60135 трудових і виплачено на них 36081 карбованець. За виробництво одного центнера молока тваринникам нараховували 4 трудові. Отже, якщо врахувати всі затрати праці, корми, амортизацію приміщень і механізмів на один центнер молока, то собівартість центнера молока становила 11,8 карбованця. Середньомісячний заробіток доярки (без врахування додаткової оплати) становив 31 карбованець.

Стадо корів у 1961 році в порівнянні з 1958 роком зросло майже вдвічі, доярок зменшилося на 8 чоловік, а скотарів наполовину. Валовий надій в 1961 році становив 2.124 тони, на що затрачено 85.692 трудові і виплачено на них 68.554 карбованці. Собівартість одного центнера молока становила 6,5 карбованця. Відповідно заробіток доярки без врахування додаткової оплати зріс до 71 карбованця.

В 1961 році правління артлі різко підвищило оплату праці в тваринництві. В зв'язку з цим собівартість одного центнера молока в порівнянні з 1960 роком підвищилася на один карбованець. Таке явище було тимчасовим. За перше півріччя нинішнього року собівартість центнера молока в артлі вже знизилася до 5 карбованців.

Завдяки механізації значно підвищилась продуктивність праці доярок. Якщо в 1958 році кожна доярка колгоспу за рік надоїла 241 центнер молока, то в 1961 році — 375 центнерів. Затрати праці не набагато збільшилися, а оплата зросла майже в два з половиною рази.

Завпровадження механізації дало можливість лише за останні два роки підвищити продуктивність праці в тваринництві на 25 процентів, а собівартість молока знизити на 40 процентів.

Починаючи з 1958 року молочне стадо перестало бути збитковим і з кожним роком приносить все більше доходи. Так, в минулому році від реалізації молока в колгоспну касу надійшло 95.594 карбованці прибутку.

Доходи від тваринництва дають змогу правлінню артлі вміло і по-розумному застосувати принцип матеріальної зацікавленості тваринників. За перевиконання плану надоїв тваринники регулярно одержують додаткову оплату.

Зрозуміло, значного ефекту від механізації трудо-

3 ВЕРНУТИ увагу обкомів, міськкомів, райкомів ЛКСМУ, комітетів первинних комсомольських організацій, комсортів обкому ЛКСМУ територіальних виробничих управлінь на необхідність дальшого посилення боротьби молодих тваринників за різке збільшення виробництва продуктів тваринництва, широке впровадження прогресивних методів праці.

(3 постанови II пленуму ЦК ЛКСМ України).

містких процесів на фермах не буде, якщо корови поїдатимуть дорогі корми. Механізатори колгоспу ведуть боротьбу за дешеві поживні корми. В нинішньому році в колгоспі 3.282 гектари або 40 процентів сільгоспугідь зайнято під кукурудзою, 440 гектарів — під цукровими буряками, 106 — під горохом і бобами. Горох збагатить раціони на перетравний білок, і не будуть перевитрати соковиті і концентровані корми.

А так знизилась собівартість одного центнера молока.

Парторганізація і комітет комсомолу провели чималу роботу серед механізаторів по вивченню і впровадженню у виробництво досвіду О. В. Гіталова по вирощуванню кукурудзи без затрат ручної праці. І колгоспні механізатори виявилися непоганими учнями. Якщо в минулому році собівартість одного центнера силосу в колгоспі становила 53 копійки, то в цьому році силос буде значно дешевшим.

В. ПРОЦЕНКО,

керівник корпункту «Молодого комунара» в Новгородківському районі.

На знімку: передові тваринники новгородківської артлі імені Леніна (зліва направо) доярка Поліна ВАЛАЄВА, завідуюча фермою Катерина Петрівна ДМИТРОВСЬКА, доярки Ніна ВОРОНА, Тетяна МАРУЩАК. Фото К. ВАСИЛЬКА.

А все почалося на зборах

ПАМ'ЯТАЮ, йшли комсомольські збори. Розмова велась про виконання зобов'язань тваринниками. Багато зобов'язань були не виконані, спалилися скарги, нарікання, критика. Надовго запам'ятає молодь нашого колгоспу виступ на зборах завідуючого сільським клубом комсомольця Леоніда Матвієнка. Він сказав:

— Нам треба допомогти правлінню артлі і партійній організації взяти курс на механізацію. Чим швидше будуть механізовані тру-

доміські процеси на фермах, тим скоріше праця тваринників стане легшою і продуктивнішою. Тоді й не буде нарікань на невиконання зобов'язань. Прощу комсомольські збори допомогти мені перейти на роботу по механізації ферм.

З цього й почалося. Слідом за Леонідом пішли на допомогу бригади по механізації ферм комсомольці тт. Сімченко, Гоміичук, Бідний. Комсомольська організація оголошувала кілька разів неділиньки, під час яких молодь рила траншеї, прокладала труби, допомагала встановлювати автопоїлки. Відтоді минуло три роки. Майже всі корівники в нашому колгоспі механізовані. Крім автономування і агрегатів для механічного доїння, тут діють скребкові транспортери, підвісні і наземні дороги. Наш колгосп давно вже перестає бути відстаючим господарством по виробництву м'яса і молока.

Багато комсомольців, зокрема дівчат, пішли працювати доярками і свинарками. Особливо відрадных успіхів добились молоді тваринники Юлія Рейда і Раїса Полудненко.

Для поповнення основного стада колгосп повинен був виростити 150 теличок. За цю справу взяли комсомолки. Вирощують вони не 150, а 243 телички. Коли раніше телятниця доглядала по 35—40 телят, то Люда Литвиненко і Віра Ярова набрали в свої групи по 50 телят.

Хоч наш колгосп виробив у минулому році багато молока, все ж воно дороге нам обійшлося. Собівартість одного центнера становила більше 13 карбованців. Це тому, що корів годували дорогими привозними кормами.

За створення достатку продуктів тваринництва в нас борються не лише тваринники, а всі комсомольці артлі. Собівартість молока висока, а тому вирішила комсомольська організація виробити багато дешевих кормів. Взятися в цьому році виростити на 150 гектарах по 50 центнерів кукурудзи в зерні, по 300 центнерів зеленої маси з гектара. На ділянки вивезли 4.450 тонн місцевих добрив. Комсомольсько-молодіжний агрегат Івана Петренка, Віктора Лозовіра і Стаха Ковтуна добре засіяв і обробив плантацію.

Тепер «королева» чудово розвивається, досягла майже півтора метрової висоти. Так що своє зобов'язання ми виконаємо — тваринництво матиме добру кормову базу.

Леся ЯРОЩУК, секретар комсомольської організації колгоспу імені Мічуріна.

Для загальної справи

НЕМАЛИЙ вклад внесли комсомольці і молодь нашого колгоспу в механізацію трудових процесів на фермах. Самовіддано потрудилися механізатори-комсомольці Григорій Титаренко, Володимир Таратухін, Григорій Демченко, які рили траншеї для трубопроводів, встановлювали автопоїлки, агрегати для механічного доїння, скребкові транспортери і т. ін.

Наш колгосп в минулому відставав по надоях молока. В цьому році вийшов на перше місце по району. Такий успіх обумовлений тим, що проведено відновлення стада за рахунок високопродуктивних молодих корів, а також внаслідок механізації трудових процесів на фермах. Праця тваринників полегшала, стала продуктивнішою.

За рекомендацією комітету комсомолу колгоспу в тваринництво пішли працювати 26 молодих колгоспників. Тепер імена доярок Параска Задніпряної Віри Мар'яниченко, Віри Прозорової, молоді свинарки-комуністки Галини Прозорової відомі у всьому Новгородківському районі.

Про те, наскільки легшою стала праця тваринників, свідчать ті факти, що нині кожна доярка доглядає по 20 — 22 корови і має набагато більше вільного часу, ніж раніше, коли доглядала 12 корів. Багато молодих працівників вчаться, підвищують свій загальноосвітній рівень.

В. ШУЛЬГА, механік колгоспу імені Орджонікідзе, член корпункту газети «Молодий комунар».

КОМСОМОЛЬСЬКА „ЯЛИНКА“

У НАС і раніше діяла механізація на молочно-товарних фермах. Та ось в правлінні артлі заговорили про «ялинку». Устаткування, як такого, в колгоспі не було, невідомо, де й дістати його можна. Але багатьох сама ідея захопила.

— Зробимо своїми силами, — сказав комсомолець, бригадир будівельної бригади Леонід Головатий.

— Спробуємо, — не став заперечувати голова правління колгоспу С. П. Свищ.

І комсомольці взяли за справу. Було вирішено встановити примітивну «ялинку» в літньому таборі другої ферми.

Деякі доярки скептично посміхалися: — Вигадки різні, корова туди не заїде.

Та ентузіастів підтримували доярки-комсомолки Катерина Рубель, Варвара Коваленко та інші.

І ось «ялинку» вже збудовано. Не довго доводилося привчати корів заходити на свої місця. В кормушки їм клали смачні поживні корми, і вже на третій день корови стояли в черзі, щоб зайти в «ялинку».

Тепер одночасно можна доїти 20 корів.

«Ялинку» ще тільки встановлено, проходять її випробування. Хай же ефект незначний, та скоро «ялинка» себе виправдає. Вже зараз наші дівчата говорять, що працювати їм стало легше. А разом з тим і успіхи в них відрадни: комсомольсько-молодіжна ферма за півріччя має по 1.232 літри молока від кожної фуражної корови.

Г. ШЕПЕЛЬ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Калініна.

ДРУЖБА ДОРОЖЧА ЗА ВСЕ

Розповідає керівник радянської делегації на Всесвітній фестивалі молоді і студентів Сергій Павлов

Щодня у столицю Фінляндії Хельсінкі прибувають молоді люди з різних країн на VIII Всесвітній фестивалі молоді і студентів. Скоро вирушать у дорогу і члени радянської делегації — представники всіх братніх союзних республік. 700 посланців юності нашої Батьківщини з нетерпінням чекають початку восьмого Всесвітнього фестивалю — веселого, яскравого свята молоді, яка прагне до миру і дружби.

Кореспондент ТАРС Б. Лук'янов попросив керівника делегації радянської молоді на VIII Всесвітньому фестивалі першого секретаря ЦК ВЛКСМ Сергія Павлова відповісти на ряд запитань. Нижче публікуються запитання і відповіді на них.

Запитання: Як поставилась радянська молодь до звістки про проведення VIII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів?

Відповідь: З великим ентузіазмом. Радянська молодь брала активну участь в усіх всесвітніх зустрічах

юності, а на VI московському фестивалі була і гостинним господарем, приймала у себе посланців 131 країни світу всіх континентів землі. Будь-яка нова міжнародна зустріч, та ще така представницька, як фестиваль, дає можливість краще пізнати один одного, в одвертих розмовах, дискусіях обмінятися думками про найважливіші проблеми сучасності і, насамперед, про збереження миру на землі. Ось чим пояснюється цей ентузіазм, з яким готувалась молодь нашої Батьківщини до фестивалю.

Це пояснюється і тим, що наше сьогоденне життя, участь молоді в комуністичній праці, її плани, зв'язані з виконанням програми комуністичного будівництва, широкі і великі перспективи, які відкрила перед молоддю партія, примушують молоде покоління глибше й уважніше ставитись до проблеми війни і миру.

Запитання: Які заходи були присвячені восьмому фестивалю у нас в країні?

Відповідь: Радянський підготовчий комітет, до складу якого увійшли знат-

ні люди праці, відомі письменники, артисти, спортсмени, громадські діячі, провадив велику роботу по пропаганді фестивалю.

Фестивальна тема була відображена в програмі свята радянської молоді — Дня радянської молоді. В містах і селах відбулися свята інтернаціональної дружби, зустрічі з учасниками і лауреатами минулих фестивалів, карнавали, маніфестації, юнаки і дівчата провели кінофестивалі, бєсїди, лекції, доповіді, фотовиставки, спортивні змагання.

В Клубі молоді Петроградської сторони Ленінграда пройшов великий вечір «Від фестивалю до фестивалю». В театрі опери та балету Талліна відбувся вечір «Здрастуй, Хельсінкі!» Яскравим був третій фестиваль молоді Азербайджану.

Радянський підготовчий комітет встановив добрий зв'язок з великою кількістю молодіжних, студентських організацій, одержував інформацію про те, як готуються за рубежом до свята юності. Радісно було дізнатися, що на острові Кіпр відбувся Всекіпрський фестиваль, що активно проходила підготовка до фестивалю в Японії, Франції, Індонезії, в країнах Латинської Америки і багатьох, багатьох інших країнах.

Запитання: Що можна сказати про радянську делегацію і в яких заходах фестивалю вона братиме участь?

Відповідь: Важко поімен-

но перелічувати наших делегатів. Серед них є багато талановитих і вже відомих молоді людей — це шахтар Кузьма Северинов і металург Валентин Новиков, кукурудзовод Любов Молдаван і актриса Ніна Дробішева, поет Євген Євтушенко і вчений Сергій Мергелян, гімнастка Олена Волчецька і легкоатлетки сестри Ірина і Тамара Пресс, багато інших. А ім'я першого в світі космонавта Юрія Гагарина знає весь світ. У делегації — молоді робітники, колгоспники, студенти, представники інтелігенції, молодіжних організацій. Більшу частину делегації становлять найкращі художні і спортивні колективи.

Щодо розділів фестивальної програми, дуже широкої програми, то насамперед хотілося б сказати, що на фестивалі буде велика політична дискусія. Дехто уявляє фестиваль як свято музики, пісні і танцю. Це правильно, на фестивалі всюди ллють музику, пісні, показують майстерність найкращих національних колективів. Але фестиваль разом з тим — і широка трибуна для палких суперечок, обміну думками, досягнення кращого взаєморозуміння. Саме цим відзначається нинішній фестиваль, і саме цим він прихилив на свій бік молодіжні організації, які раніше й чути не хотіли про фестиваль. В цьому дуже допоміг Всесвітній форум молоді, який відбувся рік тому в Москві і який надав трибуну для викла-

дення поглядів представникам молоді різних політичних напрямів.

Ми знаємо про те, що семінари, дискусії — ці хороші форми вільних суперечок вороги фестивалю, противники дружби молоді хочуть використати в своїх корисливих цілях. У деяких західних країнах було спеціально створено центри по підготовці підривної діяльності на фестивалі. Але це не лякає активних поборників зустрічі юності. Вони відвернуть усі провокації, а у відкритій дискусії зуміють довести непереможність ідеї миру і дружби.

На фестивалі відбудеться зустріч молодих парламентаріїв.

Радянські юнаки і дівчата прийдуть на зустріч по професіях — текстильників, робітників паперової, лісової, харчової промисловості, металістів, будівельників, з профспілковою молоддю Фінляндії. Зустрінуться також представники інтелігенції, письменників і поети, керівники добровільних молодіжних таборів, керівники туристських організацій, філателісти, фото-і радіолюбители, любители театру, образотворчого мистецтва та інші.

Зі липня буде проведено «День дружби молоді РСРР і Фінляндії».

Радянська молодь під час фестивалю зустріне з делегаціями країн усіх континентів. Вона зустріне з посланцями юності країн соціалістичного табору, Ку-

би, Алжіру, Франції, Лаосу, Аргентини, Гвінеї, Японії, США, Мексики, з молоддю інших країн.

Запитання: Які підсумки підготовки до наступного VIII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів?

Відповідь: Судячи з того, що про своє бажання брати участь у ньому заявили 1400 організацій 120 країн світу, — це буде представницька, дуже корисна зустріч. Світова громадськість виявляє величезний інтерес до фестивалю. Його вітали глави дев'ятнадцяти держав, сотні політичних і громадських діячів, учених, письменників, майстрів мистецтва. 200 молодіжних організацій вперше візьмуть участь у фестивалі. На зустрічі молодих учасників всесвітнього конгресу за загальне роззброєння і мир прийнято «Звернення до молоді і студентів світу». Делегати відзначили, що фестиваль сприятиме «встановленню кращого взаєморозуміння, розширенню співробітництва між усіма рухами молоді і студентів у боротьбі за велику спільну для них мету — захист миру».

Девіз свята молоді в Хельсінкі — «За мир і дружбу». А дружба дорожча за все. Вона є могутньою перешкодою на шляху до війни, зміцнює єдність молодих у боротьбі за світле майбутнє, за мир в усьому світі.

(ТАРС).

НАД ІНГУЛОМ-РІЧКОЮ

ВУЗЕНЬКА стежка вузенька звивається поміж молоденьких сосен і веде до мальовничого парку, що розкинувся над Інгуллом поблизу Лелеківки. Біля дороги стоїть велика арка з написом: «Піонерський табір «Дружба» обкому профспілки працівників державних установ».

Неможливо зайти до табору непоміченим. При вході зустріли чотири хлопчики з червоними пов'язками і одразу ж засипали запитаннями: «Вам до кого? Провести вас?». В розташування табору повів Миша Дрюков.

— Подобається тобі тут?

— Дуже, — відповідає Миша. А очі так і горять задоволенням. — Ми і в футбол граємо, і купаємося, і співаємо нових пісень вчимося...

На подвір'ї нас оточили діти, почали розповідати про життя в таборі. Їх доповнювали вихователі, старша піонервожата.

...До кінця підходить час перебування в таборі. Хороше відпочили всі: загоріли, набрались сил, енергії, розучили нових пісень. Скільки хороших спогадів залишиться у кожного! Заполююче пройшов «вечір зустрічі трьох поколінь». Піонери добре запам'ятали слова бригадира колективу комуністичної праці з агрегатного заводу Василя Озерського, виступ старого більшовика, члена КПРС з 1918 року пенсіонера О. Я. Терюшина. Гостей прийняли у почесні піонери, подарували квіти. Потім відбувся концерт художньої самодіяльності. Були й масові танці.

Активну участь брали піонери в проведенні читачької конференції «Мої улюблені герої», у ранку казок, зборах загонів «В житті є завжди місце для подвигу», «Вони були піонерами».

В таборі є добре обладнана піонерська кімната. Ведуться щоденники роботи, плани заходів. Працюють десять гуртків: хорівий, фотогурток, гімнастичний, художнього слова та інші. В гуртку «Умілі руки» піонери виготовляють іграшки для малюків дитячих ясел с. Лелеківки, над якими взяла шефство. Багато робіт буде представлено на виставку під час огляду піонерських таборів.

В хорошому гуртку вивчили пісні «Бухенвальдський набат», «Хотят ли русские войны», «Маленький барабанщик». Організують тут і спортивні змагання з футболу, волейболу, шашкові турніри.

Учні самі прибирають у кімнатах, миють підлогу, посуд, доглядають квіти. Старші з охотою допомагають меншим. Маленька Валя Євладенко з Витязівки вдячна Наді Сіденко і Ларисі Григорашенко з міста Кіровограда за те, що допомагають і вчать прибирати в кімнаті.

Улюблене місце для всіх — пляж. Тут відведене спеціальне місце для дітей, де вони купаються і вчаться плавати під керівництвом інструктора по плаванню О. В. Євсєєва.

На одному з стендів поряд з стінною газетою висить план роботи піонерської дружини імені Ю. О. Гагарина. Тут цілий ряд цікавих заходів: зустріч з делегатами XXII з'їзду КПРС і XIV з'їзду ВЛКСМ, конкурс на кращу піонерську загонову пісню, дводенний похід. Про все це турбується старша піонервожата, студентка Кіровоградського педінституту Галина Бондаренко. А в неї помічниками — студентка інституту, вихователька Галина Помпенко, загонові вожаті Марія Коваленко, Валентина Корнієнко. Вони разом добиваються того, щоб в мальовничому місці над Інгуллом щодня радісно лунали дитячі голоси, веселий сміх.

Л. ЛИПА,
наш позаштатний кореспондент.

м. Кіровоград.

ВИХОДЬТЕ НА СОНЯЧНУ ВУЛИЦЮ!

ВОНА стояла біля хвіртки, опустивши голову на груди, і мовчала. В руках безупинно м'яла капроновий шарфик.

— А він не заспокоювався:

— Галя. Ну скажи, чи довго мені ще чекати? Ти ж сама говорила, що кохаєш. Чому ж зараз мовчиш?

Підвела голову. Глянула на хлопця.

— А я всіх люблю. Чуєш, усіх... Бо людей не можна не любити. Всі вони мені рідні...

Хлопець важко зітхнув. І чому ото кохання приносить всім радість, щастя, а йому одні прикрощі? ...Але хіба він винен, що так палко покохав дівчину-сектантку?

Ступно крок до неї. Взяв за руку.

— Облиш м'яти шарфик, порвеш. І не лукав. Давай краще підемо до клубу.

— Що?.. Ти хоч подумав над тим, що сказав?.. Мене ж прокленуть!..

— Хто?

— Брати і сестри.

Юнак ледь помітно усміхнувся.

— Он ти про кого згадала. А говорила, що всі вони тобі рідні, дорогі, любі... та й ти близька їхньому сердцю. А хіба людину можна клясти?..

— Нічого ти не розумієш, Васю. І не вмовляй мене. Краще приходь післязавтра до нас на зібрання.

— Якщо мене не вживуть, зайду. Тільки боюсь, що зареготчу, коли побачу, як ви всі там будете корчитись...

Почувши останні слова, Галя одсахнулася і пішла геть. Вже аж біля порога озвалася:

— Ану... забирайся звідси!..

Юнак і слова не встиг вимовити, як Галина зачинила за собою сінешні двері. Зажурений Василь попрямував додому.

Сьогодні повів себе наступально. Треба обережніше, легше, щоб вона переконалася у його правоті, не відчувала натиску. Так, як робив це раніше.

А вона, ввійшовши до хати, кинулась у ліжку і заридала. А коли вгамувалася, ще довго лежала, поринувши в роздуми. Лаяла себе, що покинула біля хвіртки Василя, якого так любила. Думала, як їй бути завтра: йти на зібрання, чи на побачення з коханим. Але чи правий Василь, чи вагоміші його слова за ті, які кожного разу бубонять в отій тісній і смердючій хатині всі «брати» і «сестри»?..

Матері не було вдома. Мовчала. Мучили внутрішні незгоди. І Галя вирішила розповісти про все своїй старшій сестрі Серафимі. Та уважно вислухала її. А потім, мов шуліка, накинулася на неї з лайкою.

— Чи не збожеволіла ти часом? — аж почервоніла від обурення Серафима. — Ти ж звалила на себе цілу гору гріхів. Хіба ж тільки на себе? І на нас вони посилаються, що ми не встерегли тебе...

Галя не втерпіла:

— Облиш. Не добра ти мені зичиш. Ми говоримо часто про волю. А де вона?! Чому це я не повинна любити того, хто справді мені любий?.. Ми кажемо: «Не кради!». А хто з наших набожних не наповнює свої мішки колгоспним добром?.. То де ж та правда?! Звісно, мій Вася правду каже! А ви всі... брешете. Чуєш? Брешете!

Серафима мовчала. Вислухавши до кінця сестру, пішла в сусідню кімнату. Кинула з порога:

— Гріх тобі так говорити.

Галя знову залишилася на самоті. До ранку не зводила повік. Думала. На побачення з Василем наступного дня вирішила не йти. Так і зробила. До обіду працювала на городі. Потім читала ті книги, що дав Василь. Ввечері вузьким провулком понуро йшла разом з мамою і сестрою до «Божої хати».

Здригнулася, коли переступила поріг. Задуха нестерпна. Млісно зробилось. З усіх кутків зміїні погляди «сестер». В їхніх очах так і палахкотили хижі вогниці. Збагнула: вони все знають і тепер злі на неї. Ще раз окинула поглядом всіх присутніх, потім рвучко кинулась до дверей і вибігла з кімнати. На вулиці часто озиралась, ніби боялась, що її зараз надзженуть. Зависла ще сильніше серце. Що робити? Тікати? Ні, не гоже. Галя йшла в задумі, поки не порівнялася з юнаком. Попереду йшов він, її Вася.

Хлопець наблизився до неї.

— Прийшла! Галочко, ти прийшла, щоб зустрітись зі мною? — А вони?

— Не вірю я їм більше.

...Добра звістка птахом облетіла все Вільхове: у Василя Харкавого і Галини Черевайко через тиждень весілля!..

— Ох і молодчина цей шофер, — казали колгоспники артілі імені Ульянова. — Не побоявся, що вона сектантка. Відстояв-таки свою любов. І допоміг дівчині вийти на вірну стежку.

Той щасливий, довгожданий день розпочався сонячним ранком. Духовий оркестр не мовкає. Чарівні звуки урочистого маршу хвилювали, кликали кожного на вулицю, де рухалася чимала юрба людей в святковому вбранні. А попереду всіх йшли осяяні щастям Василь і Галя.

Раптом Галя побачила кілька жінок, які з-за тину таємниче стежили за нею. Мабуть, проклинали її. Вона гордо глянула в той бік, де стояли «сестри», ніби кидаючи їм виклик: «Виходьте із затінку на сонячну вулицю. На ній легко дихати, щасливо живеться».

...Теплий літній вечір опускається над селом. Повертаються з поля додому колгоспники. Центральною вулицею з бадьорою піснею прямує ланка Ганни Хмелюк. І Галя з ними. Ніхто тепер і не скаже, що вона колись була сектанткою. Виручимо, кипучим життям, радістю пахнуть повновиде смагляве обличчя. А ввечері Галя й Василя можна бачити в сільському Будинку культури. Вони хвацько витанцювують українську польку. Може, десь в «Божій хатині» в цей час молилися покінити Галиною «брати» і «сестри». Галя не думала про них. Куди їм до неї! Не зрівняти їхнього життя з повнокровним життям Галини Черевайко! Вона тільки шкочує, що пізно глянула на світ широко розкритими очима.

М. ШЕВЧУК.

с. Вільхове
Ульяновського району.

ЧОГО ВАРТЕ ОДНЕ ОЧКО...

З КОЖНИМ туром боротьба у чемпіонаті республіки з футболу серед команд класу «Б» стає все гострішою. Це й природно: лідери прагнуть не поступитися першим і другим місцями, щоб потрапити у шестірку найсильніших і одержати право боротьби за звання чемпіона України. А інші команди теж намагаються зайняти місце на верхніх щаблях турнірної таблиці, щоб у фіналі грати в другій підгрупі.

Що стосується другої зони, то тут лідерами стали зраз армії Одеси. Вони внічию (0:0) провели пропущену раніше зустріч з черкаським «Колгоспником», а в п'ятому турі перемогли з рахунком (2:0) запорізький «Металург».

Дуже щільно йдуть команди, що знаходяться в середині турнірної таблиці. Тут придбання або втрата одного-двох очок може піднести або пустити вниз багато команд. Це добре відчували на собі кировоградські динамівці. Минулий тур вони проводили в Дніпродзержинську, і хоча мали змогу вийти переможцями, та мусили задовольнитися нічиєю (1:1). Таким чином, втрапивши одне очко, кировоградці відкотилися з четвертого місця в зони, яке займали до цього, на шосте.

Результати інших ігор такі: 18 липня гралася пропущена зустріч — Київ—Херсон. Перемогли кияни з рахунком 5:1.

У п'ятому турі матчі закінчилися так: Чернівці — Ровно — 0:1, Херсон — Горлівка — 1:1, Кривий Ріг — Північнодонецьк — 0:1, Київ — Черкаси — 2:1.

Після п'ятого туру становище команд в другій зоні таке:

	І	В	Н	П	М	О
Одеса	16	11	4	1	36:11	28
Запоріжжя	17	12	1	4	34:11	25
Київ	16	7	6	3	28:15	20
Ровно	16	7	6	3	30:23	20
Черкаси	17	5	10	2	19:14	20
Кировоград	17	8	4	5	20:17	20
Дніпродзержинськ	16	6	5	5	22:22	17
Херсон	17	5	5	7	24:28	15
Північнодонецьк	17	6	3	8	19:28	15
Горлівка	16	2	6	8	15:23	10
Кривий Ріг	16	3	4	9	12:28	10
Луцьк	16	3	2	11	16:33	8
Чернівці	17	2	4	11	16:36	8

У третій зоні невдало продовжує виступати олександрійський «Шахтар». У минулому турі він у Чернігові програв місцевій «Десні» — 2:7. Інші команди зіграли так: Луганськ — Севастополь — 4:1, Сімферополь — Дніпропетровськ — 1:0, Суми — Тернопіль — 1:1, Жданов — Вінниця — 2:2, Краматорськ — Хмельницький — 1:1.

	І	В	Н	П	М	О
Луганськ	17	10	4	3	38:15	24
Вінниця	17	9	4	4	29:15	22
Сімферополь	18	7	5	4	23:12	19
Чернігів	17	6	7	4	28:23	19
Дніпропетровськ	17	4	10	3	25:20	18
Тернопіль	17	6	6	5	23:22	18
Жданов	16	7	3	6	26:28	17
Севастополь	17	5	6	6	23:22	16
Хмельницький	18	4	7	7	18:28	15
Суми	17	4	6	7	25:24	14
Дрогобич	17	6	2	9	22:39	14
Олександрія	16	5	2	9	17:30	12
Краматорськ	18	3	4	9	17:31	10

Сьогодні кировоградське «Динамо» прийматиме на своєму полі запорізький «Металург», а олександрійські гірники виступають у Дніпропетровську проти місцевого «Дніпра».

НА КИЛИМІ — МОЛОДЬ

ПОНАД п'ятдесят юних борців області взяли участь в особисто-командній першості з класичної боротьби, яка відбулася в обласному центрі.

Першими на килим вийшли спортсмени найлегшої ваги. Сильнішим тут виявився представник Олександрівки Володимир Хандус. Серед борців легшої ваги переможцем став Сергій Коляда (Рівне). Робітник метизного цеху заводу «Червона зірка» Микола Гончаренко не мав собі рівних в поєдинках напівлегковаговиків. Бобринчанин Олександр Дубров був першим серед борців легкої ваги. Григорій Згонник (м. Хрущов) виграв усі зустрічі серед борців першої півсередньої ваги. Студент Кировоградського технікуму сільськогосподарського машинобудування Олександр Дзьома та його земляк — робітник інструментального цеху заводу «Червона зірка» Анатолій Коваленко стали чемпіонами області відповідно серед борців першої та другої середньої ваги.

Вихованець дитячої школи спортивного клубу «Зірка» Олег Коршунов став чемпіоном серед важковаговиків.

В командному заліку переможцями вийшли борці обласного центру. На другому місці — спортсмени м. Хрущова, на третьому — команда Олександрівського району.

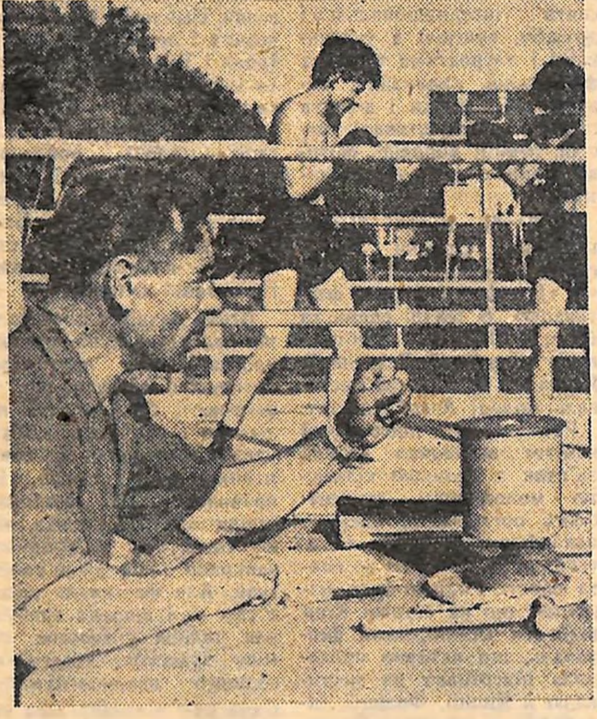
З числа кращих укомплектована збірна команда Кировоградщини. Вона візьме участь в чемпіонаті України, який починається 30 липня у Львові.

Проведена першість показала, що фізкультурну організацію області розвивають боротьбу досить слабо. Дивує й те, що на змаганнях не було представників Новоукраїнського району, де цей вид спорту є провідним.

І. РОДИН.

Спектр В КВАДРАТІ РИНГУ

СОНЦЕ хилиться до заходу. Спекта спадає. В цей час на стадіоні спортивного клубу «Зірка» найлюдніше. Засміялі юнаки і дівчата виходять на бігові

доріжки, тенісисти поспішають на корт, а біля квадрату рингу юрляються юні боксери.

— Хлопці, тренер іде! — вигукує хтось із спортсменів, і боксери враз шикуються.

Тренер Борис Ковінька починає заняття. Енергійно грають хлопці у баскетбол. Особливо виділяється серед

них Алік Правда. Він — робітник. Працює на заводі «Сільгоспдеталь». В секції прийшов Алік давно. Став людянішим, технічно непоганим спортсменом.

— Іванов, спокійніше... Не гарячкуй. Чорнявий хлопчина мовчки поправляється. Взагалі, на тренуванні боксерів тиша. Вони розуміють один одного з півслова.

Несподівано з'являється старший тренер секції Юрій Анатолійович Змачинський. Уважно стежить він за кожним рухом вихованців (знімок зліва).

Розминку закінчено. Новачки йдуть на снаряди: груші, мішки, лапи, а більші підготовлені — на ринг. Відшліфовуються, автоматизуються руки, удари.

— Гершман, Романов, Бондаренко і Правда, станьте в пари. Останнім — «бій з тінню». Час!

Василь Литвинов поки що із злістю востузить «мішок»... Напружено кожен м'яз. Хтозна, можливо, з Василем вийде чемпіон. А, може, й... Та не будемо робити передчасних прогнозів.

При наполегливій праці час зроби свою справу. — Бондаренко, слідкуй за корпусом! — зауважує Юрій Анатолійович.

Коротка хвилина перепочинок. Скориставшись цією нагодою, підідаю до групи товаришів. Серед них — багато знайомих. Ось, наприклад, Михайло Гершман. Вольовий, стриманий боксер з міцним ударом.

— Чудово себе почувую, — посміхається він. — Дуже люблю бокс. Це справжнє мистецтво.

Алік Правда схвально киває головою.

...І знову удар. Юрій Анатолійович задоволено спостерігає за тренувальними поєдинками: непогана зміна росте!

Швидко летить час. Тренування закінчено. Гомінливою юрмою розходяться спортсмени по домішках. Сонце щедро золотить їх останнім промінням. А, може, це грають відблиски металу?

В. ГРЕБЕНЮК.
Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ДЕ ЗАГИНУВ ЄРМАК?

«Єрмакова ріка» — так часто в народі називають Іртиш. І в пісні про першовідкривача Сибіру, і у Великій Радянській Енциклопедії говориться, що Єрмак потонув в Іртиші. А ось у стародавньому літопису — Ремізовському — місцем загибелі вважається ріка Вагай.

В одному з літописів Сибіру говориться про те, що татари, які вилунали труп Єрмака, нібито заличили його до святих «и нарекаше его богом» поховали в приртіському селі Баїші, де було місце священних могил. Розповідає про все це Дмитро Миколайович Фіалков —

сибірський геолог і пристрасний любитель — красавець.

До цікавих результатів привели геолога аерознімки багатьох історичних місць, зв'язаних з ім'ям Єрмака. На знімках з літака, виявлено обриси залишків столиці Кучумового царства — фортеці Іскер, а також контури «царевого городища», існування якого досі вважалось легендою.

Порівняння аерознімок з описами стародавніх літописів і дослідженнями речених минулого, можливо, допоможуть геологам тощо встановити історичне місце битви дружини Єрмака і його загибелі.

Як же буде далі?

ОСТАННІМ часом в колгоспі «Аврора» Олександрівського району вкрай занедбана фізкультурно-масова робота. Тут не провадяться змагання, не працюють спортивні секції. Основною причиною є те, що молодь артілі не одержує ніякої допомоги з боку правління колгоспу.

Вирішили якось хлопці, бодай, волейбольну форму придбати, звернулися до голови правління П. П. Корнеева:

— Допоможіть, Петре Петровичу...
— Збудуйте стадіон — тоді й форму куплю, — мовив Корнеев. А тим часом місце, виділене для стадіону, наказав віддати під городи.

Не вболіває за здоровий відпочинок молоді і секретар комсомольської організації колгоспу Іван Бурий. Його більше цікавлять виробничі плани, ніж легка атлетика, футбол, шахи... Важко назвати такі комсомольські збори, на яких би йшлося про спорт. А в селі ж трудиться близько ста юнаків і дівчат!

Якось запросила молодь до себе голову районної ради ДССТ «Колгоспник» т. Шишку. Але він легковажно розвів руками:

— Я не маю часу...
Не знаходять часу, щоб поцікавитися відпочинком молоді і працівники райкому.

Як же бути аврорівцям?
М. ГАЛИЧЕНКО,
с. Соснівка,
Олександрівський район.

ПАРАШУТ НЕ ВІДКРИВСЯ... СПОРТСМЕН ЖИВИЙ

2.400 метрів падав з невідкритим парашутом американський спортсмен Джон Родней Кард, студент коледжу у місті Ламар (США).

Стрибнувши з літака, Кард після декількох секунд вільного падіння побачив, що купол його парашута не наповнився повітрям. За 700 метрів від землі спортсмен смикнув за кільце запасного парашута. Він теж не відкрився.

Здавалось, парашутист був приречений на смерть. Але Карду пощастило. Він впав внамул рисової плантації. Спортсмен залишився живим, набивши лише кілька синців.

ПРИЇЗДІТЬ НА ДАЛЕКУ ПІВНІЧ

Зараз у нас весна. Чудова це пора. Вся тундра вкрилася зеленим килимом весняних квітів. Молоденькі деревця розпускають яскравозелені листочки. Ні вдень, ні вночі не заходить північне сонце. Під його життєдайним промінням оживає все у природі.

Могутнім джерелом буває життя в Заполяр'ї. За останні роки в цьому багатому краю сталися вірадрні зміни. З'явилися нові фабрики і заводи, відкрито нові шахти. Пейзаж сучасного промислового Заполяр'я доповнюють високовольні лінії електропередач.

Окреса тундри — молоде місто заполярної кочегарки Воркута. В місті дві-три поверхові будинки. Широкоекранний кінотеатр «Родина» прикрашає архітектурний ансамбль центра. Є в місті Палац культури шахтарів, драматичний театр, велика бібліотека імені В. І. Леніна. Чудовий спортивний палац «Горняк», в ньому і в зимових умовах змагаються плавці, волейболісти, баскетболісти.

Та найцінніший скарб Воркути — це

її чудові, мужні люди, славна комсомолія. Чотири роки тому приїхав я сюди з Малої Виски, що на Кировоградщині. Відразу ж сподобався мені цей суворий край, його люди. Працюю на шахті. Тут трудиться чимало наших земляків.

Коли під'їжджеш до Воркути, в око впадає безліч териконів і копріз з червоними зірками. Зірки ці засвічені руками невтомних шахтарів, які видобувають вугілля в рахунок п'ятого року семирічки.

Чудово живуть воркутяни. В квартирі кожного є радіоприймач чи телевізор (у Воркуті є телецентр). Квартири благоустроєні — є парове опалення, водопровід, каналізація, тощо. Добре заробляють гірники — від 150 до 350 карбованців на місяць.

Самобутній і красивий край далекої Півночі. Приїздіть до нас! Робота знайдеться для кожного, Чекаємо вас, земляки-кировоградці!

Василь КУДРЯ.
м. Воркута.

НАША АДРЕСА

м. КИРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38.
Телефони: редактора — 55-12, відповідального секретаря — 55-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комунар» — орган Кировоградського обласного комітета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кировоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова.
БК 00240. Зам. № 4445.